

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä tammikuuta 2000

N:o 28—33

SISÄLLYS

N:o		Sivu
28	Laki elokuvataiteen edistämisestä	73
29	Laki eläinlääkärinammatin harjoittamisesta	75
30	Asetus Ruotsin kanssa tehdyn rajatulliyhteistyösopimuksen eräiden määräysten soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	84
31	Maa- ja metsätalousministeriön päätös lohikalojen paisetaudin leviämisen ehkäisemisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 4 §:n muuttamisesta	86
32	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön päätöksestä elävien lohikalojen sekä teurastetun, perkaamattoman lohikalan tuonnista Norjasta	87
33	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä	88

N:o 28

Laki

elokuvataiteen edistämisestä

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Elokuvan ja muun kuvaohjelman valmistamisesta ja jakelusta sekä muusta elokuvakulttuurin edistämisestä aiheutuviin kustannuksiin voidaan myöntää tukea valtion talousarvioon otetuista varoista.

2 §

Opetusministeriö voi osoittaa Suomen elokuvasäätiölle valtion varoja elokuvan ja muun kuvaohjelman valmistamisen ja jakelun tukemiseksi sekä elokuvakulttuurin edistämiseksi muulla tavoin.

Elokuvan ja muun kuvaohjelman tuottajalle, tekijälle ja levittäjälle voidaan myöntää tuotantotukea. Lisäksi muuta tukea voidaan myöntää elokuvateatterin ylläpitäjälle, elokuvajuhlien järjestäjälle sekä tarvittaessa muille tahoille ja henkilöille.

Tuotantotukea ei voida myöntää valtion laitokselle, kunnalle, kuntayhtymälle tai seurakunnalle eikä valtioenemmistöiselle yhtiölle tai edellä mainittuihin verrattavalle yhteisölle tai laitokselle.

3 §

Elokuvasäätiön on tehtävä tuen myöntämisen niin edellyttäessä sopimus tuen saajan kanssa. Elokuvasäätiön tulee myös huolehtia tuen käytön valvomisesta.

4 §

Kun elokuvasäätiö myöntää 2 §:ssä tarkoitettua tukea, sen on noudatettava hallintomenettelylakia (598/1982), tiedoksiannosta hallintoasioissa annettua lakia (232/1966), asiakirjain lähettämisestä annettua lakia (74/1954) ja kielilakia (148/1922).

5 §

Jos tuen hakija on tyytymätön 2 §:ssä tarkoitetun tuen myöntämistä koskevaan päätökseen, on hakijalla oikeus vaatia kirjallisesti oikaisua elokuvasäätiöltä. Oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun oikaisuvaatimuksen johdosta annetusta pää-

HE 120/1999
SiVM 10/1999
EV 125/1999

töksestä saa valittaa hallinto-oikeuteen. Muutoin muutoksenhausta on voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

6 §

Edellä 2 §:ssä tarkoitettua tukea koskevaa asiaa käsittelevää henkilöä pidetään rikoslain (39/1889) 2 luvun 12 §:n mukaisena virkamiehenä.

7 §

Tässä laissa tarkoitettu tuki suoritetaan ensisijaisesti veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroista.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

8 §

Tarkempia säännöksiä tukitoiminnan järjestelyistä sekä tukien myöntämisperusteista ja valvonnasta voidaan antaa asetuksella.

Tarkempia ohjeita tukien myöntämisperusteista antaa tarvittaessa opetusministeriö.

9 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Opetusministeri *Maija Rask*

N:o 29

L a k i**eläinlääkäriammattin harjoittamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Tämän lain tarkoituksena on:

1) varmistaa, että eläinlääkäriammattin harjoittajilla on tätä varten tarvittava koulutus ja ammattitoiminnan edellyttämät muut valmiudet; ja

2) järjestää eläinlääkäriammattin harjoittajien ammatinharjoittamisen valvonta; työnantajalle kuuluvasta valvontavelvollisuudesta säädetään erikseen.

Eläinlääkäriammattin harjoittajalla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka tämän lain mukaan laillistettuna eläinlääkärinä tai väliaikaisesti oikeutettuna toimii eläinlääkärinä virka- tai työsopimussuhteessa tai muussa toimeksiantotehtävässä taikka yksityisenä eläinlääkärinä.

Tässä laissa ministeriöllä tarkoitetaan maa-

ja metsätalousministeriötä, ellei asetuksella toisin säädetä.

2 §

Oikeus eläinlääkäriammattin harjoittamiseen

Oikeus harjoittaa eläinlääkäriammattia on vain sillä, joka on tämän lain mukaisesti eläinlääkäriksi laillistettu tai jolla on tämän lain mukainen väliaikainen oikeus eläinlääkäriammattin harjoittamiseen.

Vain tämän lain mukaan eläinlääkäriammattia harjoittamaan oikeutettu henkilö saa päättää eläimen eläinlääketieteellisestä tutkimuksesta, taudinmäärityksestä ja tähän liittyvästä hoidosta ja lääkityksestä. Koeläimistötoiminnasta säädetään kuitenkin erikseen.

Eläinlääkäriammattin harjoittaja ei saa suorittaa sellaisia toimenpiteitä, joihin hänen koulutustaan tai kokemustaan on pidettävä riittämättömänä tai toimintamahdollisuuksiin rajoitettuna.

HE 30/1999
MmVM 14/1999
EV 118/1999

Neuvoston direktiivi 78/1026/ETY; EYVL N:o L 362, 23.12.1978, s. 1, neuvoston direktiivi 78/1027/ETY; EYVL N:o L 362, 23.12.1978, s. 7, neuvoston direktiivi 81/105/ETY; EYVL N:o L 385, 31.12.1981, s. 25, neuvoston direktiivi 89/594/ETY; EYVL N:o L 341, 23.11.1989, s. 19

2 luku

Eläinlääkäriksi laillistaminen ja väliaikainen eläinlääkäriammattin harjoittaminen

3 §

Eläinlääkäriksi laillistaminen Suomessa suoritettuna tutkinnon perusteella

Ministeriö myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä henkilölle, joka on Suomessa suorittanut eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon ja antanut ministeriölle kirjallisesti ja suullisesti eläinlääkäriinvalvakuutuksen. Ministeriö vahvistaa eläinlääkäriinvalvakuutuksen kaavan.

4 §

Kansainvälisiin velvoitteisiin perustuva eläinlääkäriksi laillistaminen

Ministeriö myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaiselle, joka on jossakin muussa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa suorittanut ministeriön tarkemmin määrittelemän eläinlääketieteellisen koulutuksen ja lisäksi antanut 3 §:ssä tarkoitettua eläinlääkäriinvalvakuutuksen.

Ministeriö myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä pohjoismaan kansalaiselle, joka on suorittanut muussa kuin Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa eläinlääketieteellisen tutkinnon, jonka perusteella hänet on oikeutettu toimimaan eläinlääkäriä jossakin pohjoismaassa. Laillistamisen edellytyksenä on lisäksi, että hakija on antanut 3 §:ssä tarkoitettua eläinlääkäriinvalvakuutuksen.

Ministeriö antaa Euroopan yhteisön lainsäädännön ja eräiden terveyden- ja sairaanhoidon henkilöstöryhmien sekä eläinlääkärien yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista tehdyn sopimuksen (SopS 2/1994) edellyttämät tarkemmat säännökset laillistamisesta Suomessa.

Tätä lakia sovelletaan myös siten kuin kelpoisuudesta ja oikeudesta harjoittaa eläinlääkäriammattia sovitaan Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden toisen osapuolen kanssa tekemässä sopimuksessa.

5 §

Muun ulkomaisen tutkinnon perusteella eläinlääkäriksi laillistaminen

Muissa kuin 4 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ministeriö myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaiselle, joka on muussa kuin Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa suorittanut eläinlääketieteellisen tutkinnon ja osoittanut täyttävänsä ministeriön säätämät muut pätevyysvaatimukset. Laillistamisen edellytyksenä on lisäksi, että hakija on antanut 3 §:ssä tarkoitettua eläinlääkäriinvalvakuutuksen.

Edellä 1 momentissa mainituilla perusteilla ministeriö voi myöntää oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä henkilölle, joka on Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuulumattoman valtion kansalainen ja joka on muualla kuin Suomessa suorittanut eläinlääketieteellisen tutkinnon.

6 §

Laillistamishakemuksen hylkääminen

Jos hakija täyttää 3 tai 4 §:n taikka 5 §:n 1 momentin vaatimukset, voidaan hakemus eläinlääkäriksi laillistamisesta hylätä vain sellaisella perusteella, jolla laillistettua eläinlääkäriä ammatinharjoittamisoikeutta voidaan rajoittaa tai se voidaan poistaa.

7 §

Eläinlääketieteen opiskelijan väliaikainen eläinlääkäriammattin harjoittaminen

Suomessa opiskeleva eläinlääketieteen opiskelija, joka on eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnosta suorittanut ministeriön säätämät opintosuoritukset, saa ennen eläinlääkäriksi laillistamista harjoittaa väliaikaisesti, enintään 3 vuotta, eläinlääkäriammattia laillistettuna tai 8 §:ssä tarkoitettua eläinlääkäriä sijaisena. Kolmen vuoden määräaika lasketaan edellä tarkoitettua oikeuden saavuttamisesta. Ministeriö voi erityisistä syistä pidentää kyseistä aikaa. Ministeriö antaa tarkemmat säännökset väliaikaisesta eläinlääkäriammattin harjoittamisesta.

Ministeriö voi erityisesti perustellusta

syystä myöntää 1 momentissa mainituin edellytyksin toisessa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa eläinlääkäriksi opiskelevalle henkilölle oikeuden harjoittaa väliaikaisesti eläinlääkärinammattia.

8 §

Euroopan yhteisön lainsäädännön ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen edellyttämä väliaikainen eläinlääkäripalvelujen tarjoaminen

Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen, jolle voitaisiin jossakin muussa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa suoritetun eläinlääkäritutkinnon perusteella myöntää Suomessa oikeus toimia laillistettuna eläinlääkärinä, saa ilman laillistamista väliaikaisesti toimia eläinlääkärinä. Ministeriö antaa tästä Euroopan yhteisön lainsäädännön ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaiset säännökset.

9 §

Eläinlääkäri-nimikkeen käyttäminen

Ainoastaan tämän lain nojalla laillistettu eläinlääkäri sekä 8 §:ssä tarkoitettu henkilö saavat käyttää eläinlääkäriä nimikettä. Ministeriö antaa Euroopan yhteisön lainsäädännön edellyttämät säännökset eläinlääketieteellisten tutkintonimikkeiden käytöstä.

3 luku

Eläinlääkärinammatin harjoittajan oikeudet ja velvollisuudet

10 §

Lääkkeiden määrääminen ja ostaminen

Eläinlääkärinammatin harjoittajalla on oikeus määrätä apteekista lääkkeitä eläinlääkinnällistä tai eläinlääketieteellistä tarkoitusta varten. Tarkemmat säännökset lääkkeiden määräämisestä kyseiseen tarkoitukseen antaa tarvittaessa ministeriö. Lääkkeiden myymisestä ja muusta luovuttamisesta eläinlääkärille lääketukkausta säädetään lääkelaisissa (395/1987).

Edellä 7 §:ssä tarkoitettu henkilö on velvollinen merkitsemään kirjoittamaansa lääkemääräykseen sen viran, toimen tai tehtävän, jota hän hoitaa.

11 §

Määräysten noudattaminen

Eläinlääkärinammatin harjoittaja on velvollinen ammattitoiminnassaan noudattamaan, mitä ministeriö tai lääninhallitus säädösten nojalla määrää.

12 §

Ilmoitus- ja tietojenanto-velvollisuus

Eläinlääkärinammatin harjoittaja on velvollinen salassapitosäännösten estämättä antamaan ministeriön määräysten mukaisia ilmoituksia ja tilastotietoja hoitamistaan tautitapauksista sekä ministeriön tai lääninhallituksen vaatimia tautitapauksiin tai muutoin eläinlääkärinammatin harjoittamiseen liittyviä selvityksiä ja selityksiä. Eläinlääkärinammattia harjoittava laillistettu eläinlääkäri on lisäksi velvollinen ilmoittamaan asuinpaikkansa ja osoitteensa sekä niiden muutokset ministeriölle ja lääninhallitukselle.

Eläinlääkärinammatin harjoittaja on velvollinen salassapitosäännösten estämättä ilmoittamaan viipymättä hoitamastaan tapauksesta sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen eläintautilain (55/1980) nojalla vastustettavien eläintautien leviämisen estämiseksi, niille eläinlääkäreille ja muille viranomaisille, joille kuuluu eläintautilain täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviä. Eläinsuojelullisten syiden niin edellyttäessä eläinlääkärinammatin harjoittaja on velvollinen salassapitosäännösten estämättä ilmoittamaan viipymättä hoitamastaan tapauksesta tai hoidon yhteydessä eläintenttipaikassa tekemistään havainnoista eläinsuojeluviranomaiselle ja antamaan tapauksen selvittämiseksi tarpeelliset tiedot.

13 §

Ammattieettiset velvollisuudet

Eläinlääkärinammatin harjoittajan ammattitoiminnan päämääränä on eläinten terveyden ja hyvinvoinnin ylläpitäminen ja edistäminen, sairauksien ehkäiseminen, parantaminen

ja kärsimysten lievittäminen sekä kansanterveyden säilyminen ja elintarvikkeiden turvallisuus. Eläinlääkäriammattin harjoittajan on ammattitoiminnassaan sovellettava yleisesti hyväksytyjä ja kokemusperäisiä perusteltuja menettelytapoja koulutuksensa mukaisesti, jota hänen on pyrittävä jatkuvasti täydentämään.

14 §

Eläinsuojelullisista syistä välttämätön apu

Sellaisessa vakavassa tapaturmassa tai muussa sitä vastaavassa ennalta arvaamattomassa tilanteessa, jossa eläimelle aiheutuu huomattavaa kipua, tuskaa tai kärsimystä ja kiireellinen eläinlääkärin apu on eläinsuojelullisesta syystä välttämätöntä, eikä paikalle ole saatavissa sellaista eläinlääkärää, joka virkansa tai toimensa puolesta antaa mainittunlaista apua, jokainen eläinlääkäriammattia harjoittamaan oikeutettu henkilö on velvollinen antamaan ensiapua.

15 §

Potilasasiakirjat

Eläinlääkäriammattin harjoittajan on laadittava ja säilytettävä tutkimiaan ja hoitamiin eläimiä koskevat potilasasiakirjat siten kuin ministeriö tarkemmin säätää.

Eläimen omistajalla on oikeus saada potilasasiakirjoista omistamaansa eläintä koskevat kaikki potilastiedot.

16 §

Salassapitovelvollisuus

Eläinlääkäriammattin harjoittaja tai hänen apulaisensa ei saa sivulliselle luvatta ilmaista hoitamaansa eläintä tai sen kanssa samassa eläintenpitoyksikössä olevia eläimiä koskevia tietoja eikä yksityisen tai perheen taloudellista asemaa, terveydentilaa, sosiaalisia olosuhteita tai muuta niihin verrattavaa yksityiselämää koskevaa tietoa. Salassapitovelvollisuus säilyy ammatinharjoittamisen päätymisen jälkeen.

17 §

Eläinlääkinnälliset todistukset

Antaessaan eläinlääkinnällisiä todistuksia ja lausuntoja sekä muita todistuksia tuomioistuimelle tai muulle julkiselle viranomaiselle esitettäväksi eläinlääkäriammattin harjoittajan on vahvistettava ne sanoilla ”minkä kunniani ja omatuntoni kautta vakuutan”. Näin vahvistettu todistus on pätevä ilman valallista vahvistusta, jollei tuomioistuin erityisistä syistä määrää, että todistus on suullisella valalla tai vakuutuksella vahvistettava.

Ministeriö voi antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä ja ohjeita siitä, mitä eläinlääkäriammattin harjoittajan tulee ottaa huomioon antaessaan todistuksia ja lausuntoja.

18 §

Täydennyskoulutusvelvollisuus

Eläinlääkäriammattin harjoittaja on velvollinen ylläpitämään ja kehittämään ammattitoiminnan edellyttämää ammattitaitoa sekä perehtymään ammattitoimintaansa koskeviin säännöksiin ja määräyksiin.

Eläinlääkäriammattin harjoittajan työnantajan tulee luoda edellytykset sille, että ammatinharjoittaja voi osallistua tarvittavaan ammatilliseen täydennyskoulutukseen.

4 luku

Eläinlääkäriammattin harjoittajan ohjaus ja valvonta

19 §

Ohjaus ja valvonta

Ministeriö ohjaa ja valvoo eläinlääkäriammattin harjoittajia.

Lääninhallitus ohjaa ja valvoo alueellaan toimivia eläinlääkäriammattin harjoittajia.

20 §

Työkyvyn selvittäminen

Jos on perusteltua aihetta olettaa, että eläinlääkäriammattin harjoittaja on käynyt kykenemättömäksi toimimaan ammatissaan, ministeriö voi velvoittaa eläinlääkäriamma-

tin harjoittajan lääkärintarkastukseen tai sairaalatutkimuksiin, joissa voidaan ottaa tarpeelliset näytteet ja suorittaa muu tutkimus, joka voi tapahtua ilman sanottavaa haittaa.

21 §

Ammattitaidon selvittäminen

Jos on perusteltua aihetta epäillä, että eläinlääkäriammattin harjoittajan ammattitaidossa on puutteita, ministeriö voi velvoittaa eläinlääkäriammattin harjoittajan ammattitaidon tai muun pätevyyden toteamiseksi kuulusteluun taikka antamaan työnäytteen.

22 §

Vastaanottotoiminnan tarkastaminen

Ministeriö tai lääninhallitus voi tarvittaessa määrätä suoritettavaksi eläinlääkäriammattin harjoittajan vastaanotto-, tutkimus- ja hoitotilojen sekä potilasasiakirjojen tarkastamisen. Vastaanottotoiminnan tarkastuksessa voidaan käyttää asiantuntijoita. Asiantuntijoilla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada vastaanottotoiminnan tarkastamista varten tarpeelliset tiedot käyttöönsä. Asiantuntijat ovat velvollisia pitämään salassa saamansa salassapidettäviksi säädetyt tiedot.

5 luku

Hallinnolliset turvaamistoimenpiteet

23 §

Virheellinen toiminta

Ministeriö voi rikkomuksen laadun ja laajuuden huomioon ottaen antaa eläinlääkäriammattin harjoittajalle tarkempia määräyksiä tai ohjeita ammattitoimintaa varten tai rajoittaa ammatinharjoittamisoikeutta toistaiseksi tai määräajaksi tai poistaa ammatinharjoittamisoikeuden toistaiseksi tai määräajaksi, jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on:

1) laiminlyönyt 10 §:n 2 momentissa, 11—16 tai 18 §:ssä säädetyt velvollisuudet;

2) suorittanut sellaisia tehtäviä, joihin hänen koulutustaan ja ammattitaitoaan on pidettävä riittämättömänä tai hänen toimintamahdollisuuksiaan rajoitettuina; tai

3) toiminut muutoin eläinlääkäriammattia harjoittaessaan virheellisesti tai moitittavasti.

24 §

Kykenemättömyys toimia ammatissa

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on iän, sairauden, päihteen väärinkäytön tai muun syyn vuoksi käynyt kykenemättömäksi toimimaan ammatissaan, ministeriö voi rajoittaa ammatinharjoittamisoikeutta toistaiseksi tai poistaa sen toistaiseksi.

25 §

Ammattitoiminnassa tehty rikos

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on tuomittu vankeusrangaistukseen rikoksesta, jonka hän on tehnyt ammattitoiminnassaan, ja tuomioistuimen tuomio on saanut lainvoiman ja jos rikokseen liittyvistä asianhaaroista on havaittavissa, ettei hän ole sen luottamuksen arvoinen, jota hänen tulee nauttia, ministeriö voi poistaa eläinlääkäriammattin harjoittajalta määräajaksi tai, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, lopullisesti ammatinharjoittamisoikeuden.

Jos valtion tai kunnan taikka kuntayhtymän virassa oleva eläinlääkäriammattin harjoittaja on rikoksen johdosta tuomittu erotettavaksi virantoimituksesta tai viralta pantavaksi, noudatetaan vastaavasti, mitä 1 momentissa säädetään.

Tuomioistuimen tulee viipymättä lähettää jäljennös 1 ja 2 momentissa tarkoitettua asiaa koskevasta pöytäkirjasta ja tuomiosta ministeriölle.

Jo ennen kuin tuomioistuimen tuomio, jolla eläinlääkäriammattin harjoittaja on tuomittu vankeusrangaistukseen taikka viralta pantavaksi tai virantoimituksesta erotettavaksi, on saanut lainvoiman, ministeriö voi kieltää eläinlääkäriammattin harjoittajaa harjoittamasta ammattia.

26 §

Väliaikaiset hallinnolliset turvaamistoimenpiteet

Käsitellessään 20—25 §:ssä tarkoitettuja asioita ministeriö voi tarvittaessa väliaikaisesti kieltää eläinlääkäriammattin harjoitta-

jaa harjoittamasta ammattia tai väliaikaisesti rajoittaa oikeutta harjoittaa ammattia.

27 §

Ammatinharjoittamisoikeuden poistaminen eläinlääkäriammattin harjoittajan omasta pyynnöstä

Ministeriö voi eläinlääkäriammattin harjoittajan omasta pyynnöstä rajoittaa tämän oikeutta eläinlääkäriammattin harjoittamiseen tai poistaa sen kokonaan.

28 §

Ammatinharjoittamisoikeuden palauttaminen

Kun eläinlääkäriammattin harjoittajalta on poistettu ammatinharjoittamisoikeus määräajaksi tai toistaiseksi taikka sitä on rajoitettu, eläinlääkäriammattin harjoittaja voi ministeriöltä uudelleen hakea ammatinharjoittamisluvan palauttamista tai rajoituksen poistamista sitten, kun ammatinharjoittamisoikeuden poistamisen tai rajoittamisen aiheuttanut syy on lakannut.

Hakemukseen on liitettävä selvitys 1 momentissa tarkoitetun syyn lakkaamisesta.

6 luku

Kurinpito- ja rangaistussäännökset

29 §

Kirjallinen varoitus

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on ammattiaan harjoittaessaan menetellyt vastoin lakia taikka lain nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, syyllistynyt tehtävänsään muutoin virheellisyyteen tai laiminlyöntiin taikka käyttäytynyt sopimattomasti eikä virheellisyys tai laiminlyönti ole sen laatuista, että häntä olisi siitä syytettävä tuomioistuimessa, ministeriö voi antaa hänelle kirjallisen varoituksen.

30 §

Luvaton eläinlääkäriammattin harjoittaminen

Joka korvausta vastaan harjoittaa eläinlääkäriammattia olematta siihen oikeutettu tai

harjoittaa eläinlääkäriammattia laajemmassa mitassa kuin hänen oikeutensa edellyttää, on tuomittava *eläinlääkäriammattin luvattomasta harjoittamisesta* sakkoon.

Joka ottaa 1 momentissa tarkoitetun luvattoman toiminnan ammatikseen, on tuomittava *ammattimaisesta eläinlääkäriammattin luvattomasta harjoittamisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kolmeksi kuukaudeksi.

31 §

Salassapitovelvollisuuden rikkominen

Rangaistus 16 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

7 luku

Eläinlääkärirekisteri ja eläinlääkäriluettelo

32 §

Eläinlääkärirekisteri

Ministeriö pitää tässä laissa säädettyjen valvontatehtävien hoitamiseksi rekisteriä eläinlääkäriammattin harjoittajista. Eläinlääkärirekisteriin merkitsemisen yhteydessä ministeriö antaa eläinlääkäriammattin harjoittajalle tunnusnumeron.

Rekisteriin talletettavia tietoja ovat

1) eläinlääkäriammattin harjoittajan nimi, henkilötunnus, tunnusnumero, laillistamispäivä ja tiedot mahdollisesti suoritetusta erikoiseläinlääkäritutkinnosta;

2) eläinlääkäriammattin harjoittajan työpaikka- ja yhteystiedot sekä toiminta itsenäisenä ammatinharjoittajana;

3) aika, jolloin eläinlääketieteen opiskelijalla on 7 §:n nojalla oikeus väliaikaisesti harjoittaa eläinlääkäri ammattia;

4) aika, jolloin eläinlääkäriammattin harjoittaja 8 §:n nojalla väliaikaisesti tarjoaa eläinlääkäripalveluja;

5) ammatinharjoittamisoikeuden väliaikainen rajoittaminen tai kieltäminen; ja

6) toistaiseksi voimassa oleva ammatinharjoittamisoikeuden rajoittaminen tai kieltäminen.

Ministeriö voi tallettaa eläinlääkärirekiste-

riin tässä laissa säädettyjen valvontatehtävien hoitamisen edellyttämät tiedot eläinlääkäriammattin harjoittajan ammattitoiminnassaan saamasta varoituksesta, sakko- tai vankeusrangaistuksesta sekä viraltapanosta tai virantoimituksesta erottamisesta. Nämä tiedot samoin kuin 2 momentissa tarkoitetut tiedot voidaan tallettaa rekisteriin, vaikka asiaa koskeva päätös ei ole lainvoimainen.

33 §

Eläinlääkärirekisteriin merkittyjen tietojen säilyttämisajaj ja tietojen luovuttaminen

Edellä 32 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot poistetaan eläinlääkärirekisteristä vuoden kuluttua asianomaisen kuolemasta. Tiedot, joita tarkoitetaan 32 §:n 3 momentissa, poistetaan eläinlääkärirekisteristä, kun päätöksen tai muun ratkaisun antamisesta on kulunut kymmenen vuotta, jos nimikirjalaisessa (1010/1989) ei säädetä merkinnän poistamiselle pitempää määräaika. Rekisterimerkintä rangaistuksesta poistetaan eläinlääkärirekisteristä myös, kun rangaistukseen tuomitsemisen syynä olleen teon rangaistavuus on poistettu. Jos eläinlääkärirekisteriin merkitty tieto perustuu päätökseen, joka ei ole vielä lainvoimainen ja päätös sittemmin kumotaan, on tieto poistettava välittömästi kumoamista koskevan päätöksen saatua lainvoiman.

Lääninhallituksella on tämän lain mukaisia valvontatehtäviä varten ja Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion viranomaisella Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä oikeus saada maksutta tietoja eläinlääkärirekisteristä. Tietoja voidaan maksutta luovuttaa myös tuomioistuimelle ja muulle viranomaiselle ja yhteisölle, jolla on tiedonsaantiin laissa säädetty oikeus. Lääninhallituksille eläinlääkärirekisteri ja sen sisältämät tiedot voidaan antaa myös sähköisessä muodossa.

Ministeriö voi eläinlääkärirekisteristä puhelimitse antaa tietoja eläinlääkäriammattin harjoittajan ammatinharjoittamisoikeudesta taikka sen väliaikaisesta tai toistaiseksi voimassa olevasta rajoittamisesta tai poistamisesta.

34 §

Eläinlääkäriluettelo

Ministeriö julkaisee 32 §:n 2 momentissa

mainittujen tietojen perusteella yleisön käyttöön tarkoitetun eläinlääkäriluettelon. Eläinlääkäriluettelossa ei asianomaisen eläinlääkäriammattin harjoittajan suostumuksetta saa olla kotiosoitteita eikä henkilötunnuksia. Eläinlääkäriluettelo toimitetaan maksutta vuosittain lääninhallituksille, apteekkeille ja lääketukkukaupoille. Se voidaan luovuttaa myös sähköisessä muodossa maksutta viranomaisille, apteekkeille ja lääketukkukaupoille.

Kunnaneläinlääkäreiden osalta eläinlääkäriluettelo täydennettynä henkilötunnuksilla voidaan toimittaa maksutta kirjallisena tai sähköisesti kunnaneläinlääkäreiden eläkkeitä käsitteleville eläkelaitoksille.

8 luku

Erinäiset säännökset

35 §

Kuuleminen

Ennen 20—25 tai 29 §:ssä tarkoitetun asian lopullista ratkaisemista ministeriön on varattava eläinlääkäriammattin harjoittajalle tilaisuus antaa selitys asiassa.

36 §

Asiantuntijat

Ministeriö voi ennen 20—25 ja 29 §:ssä tarkoitetun asian ratkaisemista kuulla asiantuntijoita. Tätä tarkoitusta varten ministeriö voi kutsua pysyviksi asiantuntijoihseen tunnetusti taitavia ja kokeneita henkilöitä, jotka edustavat ministeriön kannalta merkityksellistä tieteellistä, käytännön eläinlääketieteen tai muuta asiantuntemusta. Pysyväksi asiantuntijaksi suostunut henkilö on velvollinen antamaan edustamaansa alaa koskevaa asiantuntija-apua ministeriölle.

Pysyvät asiantuntijat saavat suorittamistaan tehtävistä palkkiota ja matkakustannusten korvausta ministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti.

37 §

Uhkasakko

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja laiminlyö 11 §:ssä tarkoitettujen määräysten noudattamisvelvollisuuden, 12 §:ssä tarkoite-

tun ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuuden tai 15 §:ssä tarkoitetun potilasasiakirjojen laatimis- tai säilyttämisvelvollisuuden, ministeriö voi määrätä hänet noudattamaan velvollisuuttaan sakon uhalla.

Tähän lakiin perustuvassa uhkasakkoa koskevassa asiassa sovelletaan muutoin, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

38 §

Virka-apu

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja ei suostu vastaanotto toiminnan tarkastamiseen, poliisin on annettava tarvittaessa virka-apua.

39 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäytölaissa (586/1996) säädetään.

Edellä 20—26 §:ssä tarkoitetut päätökset on valituksesta huolimatta heti pantava täytäntöön.

40 §

Tiedonsaantioikeus

Ministeriöllä ja lääninhallituksella on pyynnöstä oikeus salassapitosäännösten estämättä maksutta saada valtion, kunnan ja kuntayhtymän viranomaiselta sekä muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä sekä apteekilta ja lääketukkukaupalta tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi tarpeelliset tiedot ja selvitykset.

41 §

Kuulutus virallisessa lehdessä sekä ilmoitus apteekkeille ja lääketukkukaupoille

Saavutetusta, rajoitetusta, poistetusta tai palautetusta ammatinharjoittamisoikeudesta ministeriön on viipymättä kuulutettava virallisessa lehdessä.

Poistetusta tai rajoitetusta lääkkeen ostotai määräämisosoikeudesta sekä poistetusta tai palautetusta ja tarvittaessa myös rajoitetusta eläinlääkäriammattin harjoittamisoikeudesta ministeriön on lisäksi ilmoitettava apteekkeille ja lääketukkukaupoille.

42 §

Oikeus toimia erikoiseläinlääkäriinä

Eläinlääkäreiden erikoistumisesta säädetään asetuksella. Ainoastaan asetuksella säädettävät erikoistumisen pätevyysvaatimukset täyttävällä eläinlääkärillä on oikeus ilmoittaa olevansa erikoiseläinlääkäri.

Ministeriö myöntää, siten kuin Euroopan yhteisön yleisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän voimaannpanosta annetussa laissa (1597/1992) säädetään, hakemuksesta oikeuden toimia erikoiseläinlääkäriinä Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaiselle, joka on jossakin muussa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa suorittanut erikoiseläinlääkäriin tutkinnon ja osoittanut täyttävänsä ministeriön määräämät muut pätevyysvaatimukset.

Ministeriö voi myöntää oikeuden toimia erikoiseläinlääkäriinä henkilölle, joka on muualla kuin Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa suorittanut erikoiseläinlääkäriin tutkinnon ja osoittanut täyttävänsä ministeriön mahdollisesti määräämät muut pätevyysvaatimukset.

43 §

Kelpoisuus eräisiin virkoihin ja toimiin

Eläinlääkäriksi valtion, kunnan, yhteisön tai muuhun eläinlääkäriin virkaan tai toimeen saadaan nimittää, määrätä tai ottaa ainoastaan laillistettu eläinlääkäri.

Virkaa tai tointa voi väliaikaisesti hoitaa 7 tai 8 §:ssä tarkoitettu henkilö.

44 §

Oppilaitoksen ilmoitusvelvollisuus

Sen oppilaitoksen, jossa 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun oikeuden perusteena olevat opintosuoritukset on täytetty, on ilmoitettava tästä viipymättä ministeriölle.

45 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

9 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

46 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2000.

Tällä lailla kumotaan eläinlääkärin toimen harjoittamisesta 24 päivänä toukokuuta 1985 annettu laki (409/1985) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Mainitun lain nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätökset jäävät kuitenkin edelleen voimaan siihen saakka kunnes toisin säädetään.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

47 §

Ammatinharjoittamisoikeutta koskevat siirtymäsäännökset

Ennen tätä lakia voimassa olleiden säännösten mukaisesti laillistettu eläinlääkäri tai henkilö, joka aikaisemmin on saavuttanut

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2000

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

oikeuden harjoittaa Suomessa eläinlääkärin ammattia, on tämän lain 2 luvun säännöksistä huolimatta edelleen oikeutettu harjoittamaan eläinlääkärin ammattia Suomessa.

Eläinlääketieteen opiskelija, jolle on ennen tämän lain voimaantuloa myönnetty oikeus harjoittaa väliaikaisesti eläinlääkärin ammattia, säilyttää tämän oikeuden kolmen vuoden ajan tämän lain voimaantulosta lukien.

48 §

Muut siirtymäsäännökset

Kumotun eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain 19 a §:n nojalla maa- ja metsätalousministeriön pysyviksi asiantuntijoiksi kutsutut henkilöt jatkavat tämän lain voimaan tultua edelleen asiantuntijatehtävässään, kunnes toisin päätetään.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat asiat käsitellään tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Muussa laissa tai asetuksessa olevan viittauksen tällä lailla kumottuun eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annettuun lakiin tai eläinlääkärin toimen harjoittajaan katsotaan tämän lain voimaantulon jälkeen tarkoittavan viittausta tähän lakiin ja eläinlääkärin ammattin harjoittajaan.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 30

Asetus

Ruotsin kanssa tehdyn rajatulliyhteistyösopimuksen eräiden määräysten soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2000

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan Ruotsin kanssa tehdyn rajatulliyhteistyösopimuksen eräiden määräysten soveltamisesta 18 päivänä tammikuuta 1963 annetun asetuksen (24/1963) 1 ja 2 §, 3 §:n 1 momentti sekä 4—6 ja 9 § seuraavasti:

1 §
Rajatulliyhteistyön valvontavyöhykkeitä ovat:

1) kolmen kilometrin levyinen vyöhyke Ruotsin vastaiseen rajaan Kolmen valtakunnan rajapyykistä valtakunnan rajan Virtakarista itään olevaan mutkaan (as) linjalla, joka yhdistää Suomen puoleisen rajapyykin N Ruotsin puoleiseen rajapyykkiin O;

2) maantieliikenteessä ne osat Tornion ja Kilpisjärven välistä valtatie n:o 21 sekä Maikkilan ja Väylänpään välistä tietä, jotka eivät kulje 1 kohdassa mainitulla vyöhykkeellä;

3) lauttaliikenteessä Ahvenanmaan maakunnassa sijaitsevat Eckerön, Maarianhaminan ja Långnäsin satama-alueet.

2 §
Suomen tullihenkilökunnan tulee niiden määräysten mukaisesti, joista on Suomen tullihallituksen ja Ruotsin tullilaitoksen kesken sovittu, suorittaa tullitointa Ruotsin lukuun. Asianomaisen Suomen viranomaisen tulee saattaa tullihenkilökunnan tietoon tässä kohden tarvittavat säännökset, määräykset ja ohjeet, joiden tulee olla myös yleisön nähtävissä rajatulliyhteistyöalueella olevien tulliviranomaisten luona.

3 §
Tullihallituksen tulee yhteistoimin Ruotsin tullilaitoksen kanssa jakaa rajatulliyhteistyöhön kuuluvat tehtävät paikallisille tulliviranomaisille.

4 §
Niistä Suomen määräyksistä, joita rajatulliyhteistyön johdosta on sovellettava, samoin kuin niistä säännöksistä ja ohjeista, jotka on otettava huomioon harjoitettaessa tullitointa Suomen lukuun, tulee tullihallituksen edeltä käsin ilmoittaa Ruotsin tullilaitokselle.

5 §
Tullihallituksen asiana on Ruotsin tullilaitoksen ehdotuksesta hyväksyä ne Ruotsin tullivirkamiehet, jotka on määrätty toimimaan rajatulliyhteistyössä, sekä valvoa, että Ruotsin tullihenkilökunta harjoittaessaan tullitointa Suomen lukuun asianmukaisesti noudattaa voimassa olevia säännöksiä, määräyksiä ja ohjeita.

Tullihallituksen tulee etukäteen Ruotsin tullilaitokselle ilmoittaa ne Suomen tullivirkamiehet, jotka on määrätty toimimaan rajatulliyhteistyössä.

6 §
Jos osoittautuu, ettei jokin Ruotsin virka-

mies ole sopiva toimimaan rajatulliyhteistyössä, tulee tullihallituksen tehdä Ruotsin tullilaitokselle esitys sellaiseksi muutokseksi virkamiehen virkatehtäviin, ettei niihin sanottu yhteistyö sisälly. Jos asianomainen Ruotsin viranomainen ilmoittaa, ettei tietty suomalainen virkamies ole sopiva harjoittamaan edellä tarkoitettua toimintaa, tulee tullihallituksen harkita, onko vastaava muutos suoritettava hänen virkatehtävissään.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

9 §
Mitä tullilain 19 §:ssä säädetään poliisiviranomaisten annettavasta virka-avusta, on Suomen alueella voimassa myös harjoitettaessa tullitointa Ruotsin lukuun riippumatta siitä, suorittaako virkatehtävän Suomen vai Ruotsin tullihenkilökunta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2000.

Ministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 31

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
lohikalojen paisetaudin leviämisen ehkäisemisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön
päätöksen 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on
muuttanut lohikalojen paisetaudin leviämisen ehkäisemisestä 18 päivänä joulukuuta 1998
 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (1086/1998) 4 §:n 1 momentin 2 kohdan
 seuraavasti:

4 §

Suojatut alueet

Suojattuja alueita ovat seuraavat vesistö-
 alueet (numerointi vesi- ja ympäristöhallituk-
 sen vuodelta 1993 olevan Suomen vesistö-
 alueet -nimisen julkaisun mukaan):

2) Kymijoen vesistöalueella olevat Kuu-
 hankaveden vesistöalueen Venekosken nou-
 suesteen yläpuolinen osa (osa-alue 14.37) ja
 Mäntyharjun reitin alue 14.9;

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä hel-
 mikuuta 2000.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Eläinlääkintötarkastaja Kirsti Pelkola

N:o 32

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön päätöksestä elävien lohikalojen sekä teurastetun, perkaamattoman lohikalan tuonnista Norjasta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimassa oloaika
MMM:n elävien lohikalojen sekä teurastetun, perkaamattoman lohikalan tuonnista Norjasta	1/TUONTI/2000	20.1.2000	26.1.—1.7.2000

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Vanhempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

N:o 33

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä ministeriön päätöksistä**

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulo
MMMp lihan ja lihatuotteiden tuonti Amerikan yhdysvalloista ¹⁾	5/TUONTI/2000	20.1.2000	26.1.2000
MMMp lepakoiden, koirien ja kissojen tuonti Malesian niemimaalta ja Australiasta ²⁾	6/TUONTI/2000	19.1.2000	26.1.2000

Edellä mainitut päätökset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Vanhempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

¹⁾ Neuvoston päätös 79/542/ETY; EYVL N:o L 146, 14.6.1979, s. 15, komission päätös 94/360/EY; EYVL N:o L 158, 25.6.1994, s. 41, komission päätös 1999/302/EY; EYVL N:o L 117, 5.5.1999, s. 58, komission päätös 1999/518/EY; EYVL N:o L 197, 29.7.1999, s. 50, komission päätös 2000/2/EY; EYVL N:o L 1, 4.1.2000, s. 17

²⁾ Komission päätös 1999/507/EY; EYVL N:o L 194, 27.7.1999, s. 66, komission päätös 1999/643/EY; EYVL N:o L 255, 30.9.1999, s. 38, komission päätös 2000/6/EY; EYVL N:o L 3, 6.1.2000, s. 29